

[Statsministeren.]

ikke har forladt vore principielle Synspunkter, selv om vi nu rent sagligt har forhandlet os til Rette. Rigsdagen kan godt være dette bekendt, og Socialdemokratiet behøver heller slet ikke at skamme sig. Der er saamænd heller ingen, der tror, at Socialdemokraterne har forandret sig paa afgørende Maade, fordi de — hvad jeg priser dem for — har kunnet tage Del i et sagligt Arbejde henimod Rigsdagssamlingens Slutning. Det ærede Medlem havde ikke af den Grund behovet at holde denne sin Tale. Jeg kan i alt Fald forsikre det ærede Medlem om, at min Mening om Socialdemokratiets Politik og den Agitation, der udgaar fra Socialdemokratiet, og som jeg anser for i høj Grad skadelig og ødelæggende for Opbygningen af et sundt Erhvervsliv i vort Land, er ikke ændret paa Grund af Samarbejdet, og det har Socialdemokratiet heller ikke ønsket at den skulde være. Jeg ved meget vel, at Socialdemokratiets Politik er den samme, som den altid har været. Jeg for mit Vedkommende vil — og derom er vi jo adskillige, der er enige — vedblive at bekæmpe denne Socialdemokratiets Politik, fordi det er vor bestemte Opfattelse, at den Nedbrydning af Arbejdsvillien og Selvhjælpsevnen i vort Folk, som Socialdemokratiets Politik er Udtryk for, er den største Fare i Øjeblikket.

Det ærede Medlem rettede jo en Henvendelse til Regeringen og kritiserede Regeringen stærkt, og saa vidt jeg hørte, endte det med, at vi havde ingen Regering, eller en saa svag Regering, at den slet ikke var værd at nævne. (Stemmer: Hør!). Ja, jeg maa altsaa have hørt rigtigt, der er jo en, der giver Tilslutning, og det glæder mig da, at jeg har opfattet det rigtigt. Det er ogsaa blevet mig meddelt, at det ærede Medlem har sagt, at denne Regering kunde ingen Handling udføre, den havde ingen Arbejdsduelighed, og nu stod den ved Stranden, og det ærede Medlem undrede sig over, hvad Regeringen egentlig maatte føle, naar den stod ved Stranden. Helt øde er den Strand nu ikke, den ser helt anderledes ud end den Gang, det ærede Medlem stod ved Strandbredden og saa paa sine Vragstumper. Jeg synes, at de Skuder, vi har sat ud, de Forslag, som det er lykkedes at gennemføre, sejler ganske smukt; det er ikke

Vragstumper langs den øde Strandbred. Det ærede Medlem siger, at denne Regering har ikke kunnet udføre noget Arbejde, har ikke kunnet handle. Ja, nogen Handling maa der vistnok være foregaaet alligevel. Det kan godt være, at Handlingen ikke har passet det ærede Medlem i alle Tilfælde, men nogen Handling maa der have været, for ellers kunde det ærede Medlem ikke have kritiseret det, der er sket siden Valget i 1926, saa stærkt, som han har gjort.

Men alt det skal jeg nu ikke komme ind paa. Jeg ønsker kun om det, der egentlig er Hovedspørgsmaalet i det ærede Medlems Tale, og som jeg anerkender ogsaa bør være et Hovedspørgsmaal, nemlig Arbejdsløsheden, at sige dette, som jeg har sagt før, og som jeg vil gentage, selv om det ærede Medlem benægter det nok saa meget, nemlig at den ulykkelige Arbejdsløshed, vi har i Øjeblikket, skyldes det alt for høje Løn- og Prisniveau. (Afbrydelse.) Ja, det kan ikke nytte, at man smiler. Det er jo behageligst at lukke Øjnene, men de Herrer kan raabe nok saa højt, de skal ikke kunne overdøve det, der er Sandheden, at Pris- og Lønniveauet er alt for højt i Forhold til det Udland, som vi livsnødvendigt maa staa i Vekselvirkning med, og alt for højt i Forhold til denne Befolknings Købeevne baade overfor Arbejdsydelse og overfor Varer. Derimod er der et Middel — og vi kommer ikke udenom at anvende dette Middel nu, hvis vi vil fare vel her i Landet —: Billiggørelse af Produktion og Omsætning. Det er det, som er et Helbredelsesmiddel mod Krisen, og det er det, der skaffer Arbejde til de arbejdsløse. Jeg tør sige, at Regeringen har vist i Handling, at den vil sætte alt ind paa, at denne Billiggørelse kan finde Sted. Hele det Lovgivningsarbejde, der blev gennemført i sidste Samling, var et Udtryk derfor, og jeg kan love det ærede Medlem, at Regeringen af al sin Magt vil fortsætte dette Arbejde og tilstræbe den Tilpasning af den offentlige Økonomi, som i saa høj Grad indvirker paa Produktionsomkostningernes Højde.

Men jeg tilføjer, at selvfølgelig kan denne Indsats fra Regeringens og Rigsdagens Side ikke afhjælpe Erhvervenes Vanskeligheder, hvis Erhvervene ikke selv vil hjælpe til. Erhvervslivet selv og dets forskellige Faktorer kan ikke nøjes med passivt at